

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 532/2022
02.02.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Зоран Ђикановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство правде, Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 797/21 од 23.07.2021. године, у седници одржаној 02.02.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 797/21 од 23.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 797/21 од 23.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу П 759/20 од 14.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете – душевних болова због неоснованог лишења слободе, плати износ од 344.000,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 797/21 од 23.07.2021. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе и због разматрања правних питања у интересу равноправности грађана.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете тужиоцу због претрпљених душевних болова услед неоснованог лишења слободе. Одлука о праву на накнаду нематеријалне штете због неоснованог лишења слободе и испуњености услова за искључење тог права за случај недозвољених поступака тужиоца који су довели до његовог лишења слободе, зависи од конкретног чињеничног и правног стања у свакој конкретној парници. Због тога, законом прописани услови за примену института посебне ревизије, у конкретном случају нису испуњени, односно није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Из тих разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужбу суду ради накнаде штете тужилац је поднео 11.07.2019. године, а вредност предмета спора је 344.000,00 динара (што представља противвредност 2.920,94 евра према званичном средњем курсу НБС курсне листе бр. 130, а који је на дан подношења тужбе износио 117,77 динара за 1 евро).

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. истог Закона.

У конкретном случају ради се о поступку у спору мале вредности, у ком вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић